

Nr. 78/3.11.2017

Bună ziua, dragi colegi,

Conducerea **Asociației Magistratilor din România** – însemnând Consiliul Director, format din președinte și 8 membri, cu statut de vicepreședinți, conform art. 17.3. din Statutul AMR – **s-a străduit, cu bună-credință, și în acest an pentru a continua demersurile în interesul magistraților, începute anterior, precum și pentru a iniția noi demersuri, ținând seama de problemele cu care se confruntă sistemul judiciar și noi, ca magistrați.** Acestea nu sunt vorbe mari, ci pot fi verificate, existând înscrisuri/acțiuni/luări de poziție – de altfel, notorii, în spațiul public (dacă ne referim fie și numai la comunicatele prezentate de agențiile de presă din România și la înregistrările ședințelor Plenului CSM la care **AMR** a fost prezentă) –, prin care **AMR** s-a făcut auzită și, mai mult, așa cum s-a subliniat în spațiul public, **constituie o voce importantă.**

Concret, ca să mă refer numai la **anul 2017** (deși anii trecuți probează o activitate constantă, cu un trend ascendent și cu rezultate efective), **AMR** a făcut următoarele demersuri (expuse cu titlu exemplificativ):

- **Obținerea valorii de referință sectoriale de 445,5%**, sens în care **AMR** a continuat acțiunile realizate în anul 2016, susținând, în mod clar și cu argumente detaliate, necesitatea eliminării inechităților salariale, în ședința Plenului CSM din 18.01.2017 (înregistrată audio-video, urmată de un comunicat comun). În același sens, prin adresa nr. 3/7.01.2017, trimisă MJ și CSM, a expus motivele de nelegalitate ale OMJ nr. 4680/C/21.12.2016. De asemenea, la întâlnirea cu ministrul justiției, din 10.01.2017 (redată în comunicatul de presă din 11.01.2017), s-a convenit asupra necesității aplicării, de îndată, a Deciziei Curții Constituționale nr. 794/151.2016, ce obligă MJ la eliminarea inechităților salariale din sistemul judiciar.

- **Observații, pe articole, cu privire la propunerea de Proiect „LEGE- CADRU privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice”**, material trimis CSM sub nr. 37/3.05.2017.

- **Enunțarea principalelor propuneri de modificare a C.pen și a CPP**, prin adresa nr. 7/14.01.2017, trimise MJ, ținând seama de inadvertențele procedurale și de fond „sanctionate” de Curtea Constituțională, precum și de problemele relevate de colegii care soluționează cauze penale. Acum am aflat că vor fi puse în discuția Comisiei din cadrul Camerei Deputaților, alături de propunerile de modificare a CPC și C.civ.

- **Exprimarea poziției față de MCV** (comunicatul nr. 10/28.01.2017), criticând faptul că nu dă locul cuvenit judecătorilor, asociind reușitele din justiție mai cu seamă cu procurorii, precum și faptul că subiectul important al „acoperiților din justiție” nu a interesat Comisia.

- **Observații cu privire la proiectul Legii grațierii și Legii de executare a pedepselor**, **AMR** subliniind, în primul rând, că, în pofida unor susțineri dure din spațiul public, magistrații trebuie să fie consultați în mod constant, în privința proiectelor actelor normative, demers în deplin acord cu jurisprudența CEDO (a se vedea cazul-școală *Baka* împotriva Ungariei), pe care nu trebuie să o cităm numai atunci când ne convine. Curtea EDO a reamintit că, în privința chestiunilor de interes public, ținând de buna funcționare a sistemului judiciar, chiar dacă declarațiile au implicații politice, judecătorii nu pot fi împiedicați să se implice în dezbaterile pe aceste subiecte (în cauză fiind vorba inclusiv de modificări ale Codului de procedură penală). În mod repetat, punctele de vedere ale **AMR** nu au coincis cu cele ale puterii legiuitoare, dar **AMR** le-a susținut, astfel cum au dorit colegii magistrați, considerând că este în interesul sistemului judiciar. O serie de observații cu privire la Legea de executare a pedepselor formulate de **AMR** au fost însușite.

● **Observații la proiectul de modificare a Legilor nr. 303/2004, nr. 304/2004, nr. 317/2004**, în forma prezentată de MJ în luna februarie 2017, **AMR** redactând și trimițând materiale vaste și bine fundamentate (*adresele nr. 18, 19, 20 din 23.02.2107*).

● **Întâmpinare la recursul CSM cu privire la sentința prin care s-a anulat hot. CSM vizând instituirea „consilierului de etică”** (transmisă către ÎCCJ, cu *adresa nr. 21/27.02.2017*).

● **Raport cu privire la organizarea și activitatea AMR**, transmis către Uniunea Internațională a Magistraților (IAJ) *sub nr. 31/24.03.2017*.

● **Amicus curiae** (*nr. 40/9.05.2017*), la Curtea Constituțională, în dos. nr. 1261 D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate privind art. 246 Cod penal din 1969 , art. 297 alin. 1 Cod penal și art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în măsura în care elementul material al acestor infracțiuni constă în pronunțarea unei hotărâri judecătorești - prin raportare la art.1 alin. 4 și 5, art. 124 alin. 3, art. 126 alin. 1, 2 și 5, art. 129 coroborate cu art. 11 alin. 1 și 2 , art. 20 din Constituția României.

● **Plângere prealabilă împotriva HG nr. 410/9.06.2017 (SIPA)**, prin care am solicitat revocarea articolelor de la 1 la 9 întrucât: adoptarea acestui HG a încălcat normele ce reglementează transparența decizională cuprinse în Legea 52/2003; lipsesc avizele de la CSM și CSAT, necesare pentru adoptarea acestui act normativ; Hotărârea a fost emisă cu exces de putere; Hotărârea încalcă dreptul la viață privată; Hotărârile îi lipsește o expunere de motive clară față de situația inventarierilor anterioare, lipsindu-i și claritatea - nu sunt prevăzute limitele în care funcționează comisia, garanții, etc.

● **Memoriul vizând principalele motive pentru care Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice nu poate fi pusă în aplicare, în actualele condiții** (*adresa nr. 59/25.07.2017*), trimis CSM, cu argumente punctuale și foarte clare din care reieșeau inadvertențe între texte, lipsa parcurgerii unor etape sine-qua-non și faptul că nu li se poate „arunca” în brațe judecătorilor o lege, în aceste condiții.

● **O serie de demersuri succesive** referitoare la blocarea inițiativelor nejustificate de „reconfigurare” a răspunderii magistraților. În acest sens, am studiat sute de pagini și am scris lucrări detaliate pentru a avea o privire comparativă concretă referitoare la răspunderea materială a magistraților în Europa, așa încât să putem face față „bombardamentului” opiniei publice sau Parlamentului care susținea că magistrații nu răspund în România și vroia, de îndată, o lege pe acest subiect. Practic, în 2015 și 2016 am parat, prin scris și prin prezență (inclusiv la Senat), un astfel de proiect de lege separată pentru răspunderea magistraților. De altfel, **AMR** a făcut față unei astfel de inițiative vizând răspunderea magistraților (mai dură decât ce am văzut în proiectul actual - propunere care este, oricum, inacceptabilă -, doar că era propusă printr-o lege distinctă).

Problema a fost expusă, în mod ferm, și în fața Plenului CSM, la 18.01.2017 (a se vedea comunicatul comun de presă), și în fața ministrului justiției, cu ocazia întâlnirii din 10.01.2017 (a se vedea comunicatul de presă nr. 5/2017). De asemenea, prin *adresa nr. 32/25.03.2017*, trimisă CSM, **AMR** a expus punctul de vedere cu privire la adresa Ministerului Finanțelor Publice nr. 296693/2017, arătând caracterul nejustificat al susținerilor MFP.

● **Observații la proiectul de modificare a Legilor nr. 303/2004, nr. 304/2004, nr. 317/2004**, în forma prezentată de MJ la sfârșitul lunii august 2017, (*adresele nr. 68/13.09.2017, nr. 69/14.09.2017, nr. 70/18.09.2017*). Referitor la aceste observații, **AMR** nu a trecut peste voința magistraților, ci a susținut următoarele, așa cum reiese, clar, din observațiile ce v-au fost comunicate:

- accesul în magistratură nu poate fi condiționat de o anumită vârstă, în sine, și, cumulativ, de o anumită vechime în alte profesii juridice; mai mult, AMR a propus, în beneficiul colegilor care vor

deveni magistrați și al sistemului, revenirea la INM de 2 ani (un an nu este suficient!) și majorarea perioadei stagiaturii (cu condiția ca aceasta să fie un beneficiu efectiv, prin modul de organizare);

- dezacordul față de exmatricularea auditorilor de justiție sau excluderea magistraților, în mod automat, fără nicio analiză a circumstanțelor concrete, în cazul săvârșirii infracțiunilor din culpă;

- dezacordul față de înlăturarea procedurii de evaluare în cazul judecătorilor cu o vechime de peste 20 de ani și în cazul celor de la ICCJ;

- dezacordul față de înlăturarea promovării pe loc;

- dezacordul față de înlăturarea probei scrise din cadrul examenului de promovare la ICCJ;

- dezacordul față de eliminarea președintelui din procedura de numire a procurorilor de la vârful parchetelor - în primul rând, procedura de selecție și numire în funcțiile de conducere de la cel mai înalt nivel din sistem ar trebui să fie unitară, faptul că procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției neanihilând această necesitate; în al doilea rând, judecătorii au subliniat faptul că, în pofida susținerilor lansate în spațiul public, ministrul justiției nu este o persoană „independentă” din punct de vedere politic, ci face parte din executiv, în timp ce Președintele României, conform art. 84 alin. 1 din Constituție, în perioada mandatului, nu poate fi membru al unui partid și nu poate îndeplini nicio altă funcție publică sau privată; pentru păstrarea unui echilibru, judecătorii consideră că nu trebuie să i se dea curs propunerii din proiect privind eliminarea Președintelui din procedură, cu atât mai mult cu cât acesta poate refuza numai o singură dată și numai motivat numirea în funcțiile de conducere la care se referă acest articol; în al treilea rând, s-a arătat că, prin raportare la imperativul independenței puterii judiciare, fără negarea principiului „check and balance”, numirea în funcțiile de conducere vizate să se facă la propunerea Consiliului Superior al Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul consultativ al ministrului justiției;

- dezacordul față de lipsa plății drepturilor de asigurări sociale de sănătate în perioada suspendării (art. 62) - neexistând temei pentru a i se cere judecătorului/ procurorului suspendat din funcție să își găsească de îndată un angajator care să satisfacă această cerință; a se vedea propunerea din Proiect – art. 65 ind. 1 alin. 3, în care se are în vedere plata drepturilor de asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii, chiar și pentru perioada ulterioară eliberării din funcție a judecătorului sau procurorului, până la soluționarea definitivă a cauzei, în ipoteza atacării hotărârii de eliberare din funcție;

- dezacordul față de „reconfigurarea” răspunderii materiale care se preconizează a fi făcută într-un sens ce aduce atingere principiului independenței judecătorului, privit ca atribut esențial, necesar îndeplinirii actului de justiție; de asemenea, propunerile au accente neconstituționale, în condițiile în care în Proiect se face referire doar la prejudiciile cauzate prin „erori judiciare”, deși din Constituție rezultă clar condiția „rele-credințe” sau „gravei neglijențe” (art. 52 alin. 3); în plus, fără explicații suplimentare, aceste propuneri ar putea însemna că magistratul poate fi acționat direct, de stat, în procedura regresului și ar implica faptul că reaua-credință sau grava neglijență vor fi stabilite în procesul astfel declanșat; pe de altă parte, modificarea răspunderii materiale nu se justifică în raport de faptul că pentru desfășurarea activității lor, judecătorii nu le sunt create condiții optime de muncă, atât din punct de vedere logistic (sedii, birouri, echipamente IT performante care să asigure accesul efectiv la legislație și jurisprudență), cât și din perspectiva gradului de încărcătură;

- dezacordul față de „trecerea” IJ la MJ - a se vedea argumentele detaliate și ferme expuse de AMR;

- dezacordul față de crearea unei „direcții specializate” cu unicul scop al efectuării urmăririi penale împotriva judecătorilor și procurorilor, fiind o măsură care nu prezintă niciun element pozitiv și nicio garanție a împiedicării unor posibile abuzuri;

- acordul pentru separarea carierelor și drepturilor judecătorilor și procurorilor - care a făcut și obiectul dezbaterilor în cadrul Întâlnirii profesionale periodice a reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri și a reprezentanților tribunalelor, fiind cuprinsă în Rezoluția din 29 mai 2017, prin care s-a solicitat această separare; nu este normal ca procurorii (care nu se bucură de atribuțiile constituționale ale inamovibilității și independenței - astfel cum este recunoscută și garantată judecătorilor, pentru realizarea actului de justiție) să voteze cu privire la drepturile și cariera judecătorilor (exemplele sunt multe și dacă vă aplecați asupra acestora ar trebui să vedeți consecințele; să ne referim, bunăoară, la analiza, dezbaterile și votarea ROIIJ și de către procurori ori la ședințele de plen sau la promovarea la ICCJ);

- acordul pentru introducerea condiției vechimii ca judecător, pentru înscrierea la examenul de promovare la ICCJ - AMR a susținut în mod constant necesitatea introducerii unei astfel de reglementări; conform art. 18 din Legea nr. 304/2004, Înalta Curte de Casație și Justiție este instanța supremă în ierarhia instanțelor judecătorești din România, având, în principal, competența de a judeca recursul în casație și de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești; așadar, fără a diminua aria atribuțiilor procurorilor, activitatea și experiența profesională a acestora, locul și rolul lor în sistemul judiciar, trebuie să admitem, dacă dorim să ne păstrăm în limitele obiectivității, că exercitarea atribuțiilor specifice judecătorului, prin care se formează abilitățile profesionale cerute, ca exigență sine-qua-non, la instanța supremă, țin de desfășurarea efectivă a activității de judecător, anterior accederii la Înalta Curte de Casație și Justiție; din această perspectivă, considerăm că este necesară o perioadă de vechime efectivă ca judecător la curtea de apel, de 3 ani, astfel cum este propusă în Proiect;

- în acest context, acordul pentru propunerea privind posibilitatea trecerii din funcția de judecător în cea de procuror sau invers, la nivelul judecătoriei;

- acordul pentru susținerea interviului în fața Secției, și nu a Plenului;

- acordul pentru plata drepturilor bănești majorate, indexate și reactualizate, incluzând și dobânda legală penalizatoare - obligații de plată ce se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, în situația în care judecătorul este achitat, se dispune clasarea, încetarea procesului sau restituirea cauzei la parchet.

● **Participarea la ședința Plenului CSM din 12.10.2017**, cu privire la problema duratei detașărilor (la CSM, dar și la alte instituții și autorități, altele decât instanțele de judecată și parchetele), având în vedere punctul de pe ordinea de zi referitor la „Punct de vedere referitor la unele aspecte privind detașarea judecătorilor și procurorilor”.

● Susținerea publică a opiniilor de mai sus, prin participarea (prin telefon) la emisiuni tv.

Astfel cum **AMR a subliniat în scrisoarea deschisă nr. 75/4.10.2017, adresată primului-ministru și ministrului justiției**, deschiderea la dialog nu a implicat, nici în 2015 ori în 2016 și nici acum, un acord „orb” al AMR față de propunerile făcute, o reacție de „yes man”, ci a însemnat expunerea punctuală, cu argumente clare, atât a elementelor pozitive, de acceptat pentru sistem și magistrați, cuprinse în formele succesive ale Proiectului, cât și critica evidentă a propunerilor negative, **AMR nelimitându-se la cele cu efecte prejudiciante, ci împotrivindu-se și celor ce prezentau doar un astfel de potențial. De asemenea, s-a subliniat că proiectul, în forma prezentată, conține propuneri purtătoare de regres, care ating nepermis independența magistratului și nu pot aduce decât deservicii evidente sistemului, respectiv statutului magistraților – opinie expusă și anterior de AMR, începând cu luna august a.c. – solicitându-se eliminarea acestora.**

Toate problemele anterior enumerate au fost publice și nu cred că un judecător preocupat de statutul său poate spune că nu a auzit de ele ori că nu le-a avut în vedere. Însă, am considerat necesar să vi le transmit, succint, și pe această cale.

Toate materialele la care am făcut referire au fost trimise, mai întâi, Consiliului Director – care, potrivit art. 17.2. este organul ce asigură conducerea Asociației, între Conferințele Naționale –, fiind aprobate.

Demersurile anterior menționate au însemnat sute de pagini scrise, sute de ore de muncă, drumuri repetate (nu am cheltuit niciun leu din fondurile – și așa puține – ale AMR, ci am suportat din banii personali toate cheltuielile deplasărilor), lupta pentru a susține opinii și pentru a convinge, chiar cu riscul unor repercusiuni. Toate au fost făcute din pasiune, în condițiile în care nu am avut niciun avantaj, ci, dimpotrivă!

*Consiliul Director este deschis, în mod real, la propunerile colegilor noștri, dar nu putem pierde din vedere că o îmbunătățire a comunicării are două sensuri, așa încât, **vă rog să ne transmiteți opiniile voastre cu privire la Proiectul Legilor de modificare a Legilor nr. 303/2004, nr. 304/2004, nr. 317/2004.** Termenul este foarte scurt. Până marți dimineața (7.11.2017) trebuie să fie finalizate și transmise către CSM.*

*Vă mulțumesc și vă doresc numai bine,
jud. dr. Andreea Ciucă – președinte interimar AMR*